УДК 725.74

О. В. Новікова
В. П. Ковальський

ОБ’ЄМНО-ПЛАНУВАЛЬНІ РІШЕННЯ АКВАПАРКІВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація
Розглянуто розвиток та формування водно-розважальних комплексів (ВРК, або аквапарк) та сучасні тенденцій їх проектування відповідно до вимог.
Ключові слова:
Аквапарк, водно-розважальний комплекс, об’ємно-планувальні рішення, формування, проектування.

Abstract
Studied the development and formation of water-entertainment centers (WEC or water park) and discussed current trends of design.
Keywords:
Water park, water-entertainment complex, space-planning decisions, development, design.

Вступ

Будівництво аквапарків, використання яких пов'язано насамперед з водоймами, стає в останні роки в усьому світі, мабуть, найбільш розвинутою темою в ландшафтній архітектурі.

Сучасний аквапарк - це саме те місце, де можна вдало поєднувати відпочинок, розваги, спорт та оздоровлення. Крім водних атракціонів, інфраструктура аквапарків може включати зони відпочинку, в яких розташовується безліч допоміжних розваг. Все частіше нові проекти аквапарків передбачають будівництво готелів та інших об'єктів індустрії розваг - спа-курортів і рекреаційних зон, котеджів, міні-маркетів, аптек. Такий підхід до будівництва аквапарків вимагає чіткого об’ємно-планувального рішення, яке вплине на подальше функціонування аквапарку. А також повинно сформувати комфортність перебування відвідувачів в ньому і, головне, безпеку.

Результати досліджень

Типовий проект плавального басейну аквапарків передбачає оформлену за нормами готову розробку інженерних комунікацій - тепло-, електро- та водопостачання, а також монтажу та під’єднання систем вентиляції та каналізації. Такий проект має на увазі наявність виконаних під нормативні умови технологічних та інших розрахунків і містить перелік мінімально необхідного обладнання. Не забуті проектом і допоміжні приміщення, планування котрих часто передбачає необхідний мінімум площ.

Ділянки спортивних басейнів повинні бути захищені від несприятливих вітрів, пилу, добре інсолюватися і провітрюватися [1].

Склад, площа та висота технічних приміщень визначається залежно від інженерного оснащення басейну. Спортивно-демонстраційні і спортивно-видовищні споруди рекомендується проектувати універсальними - з ареною, що трансформується, для поперемінного проведення змагань з декількох видів спорту або декількох видів культурно-видовищних або громадських заходів. Решту спортивних споруд, призначених в основному для навчально-тренувальних занять, слід передбачатитдля одного виду спорту або групи видів спорту, що не потребують трудомісткої трансформації спортивного обладнання [2].

Будинки водно-розважальних закладів масових типів включають наступні групи приміщень:

- основні приміщення (універсальні та спеціалізовані зали, зали та приміщення для фізкультурно;
- оздоровчих і фізкультурно-рекреаційних занять (криті плавальні басейни);
- допоміжні приміщення (приміщення санітарно-гігієнічного призначення та відпочинку);

- приміщення супутніх видів обслуговування (медико-відновлювального призначення, культурно-спортивних ігор, клубні кімнати, приміщення культурно-дозвіллєвого призначення, побутового обслуговування, торгівлі);
- приміщення адміністративно-господарського призначення та побутового обслуговування персоналу;
- технічні приміщення.

Основною вимогою при розробці об'ємно-планувальних рішень є те, що приміщення повинні бути прохідними та у разі виникнення надзивачайної ситуації повинні забезпечити максимально безпечну евакуацію з будівлі.

Особливі вимоги в таких спорудах поставленні до санітарно-гігієнічних приміщень. Наприклад, санітарні вузли для відвідувачів, повинні розміщуватися так, щоб виключати можливість потрапляння з них до ванн, минаючи душові.

Існують схематичні плани роздягалень з душовими і санітарними вузлами при проектуванні приміщень з басейнами. Таким чином, пропускна здатність ванни 25 (11 метрів (при оздоровчому плаванні) - 48 чоловік у зміну. У кожній з двох (жіночої і чоловічої) роздягалень розміщені 24 місця для переодягання, 36 двоярусних закритих шаф для зберігання одягу, миття для ніг, сушарки для волосся, душова на 8 сіток; санвузол з умивальником в шлюзі. Пунктиром показана можливість установки додаткових місць (лавок) для переодягання. Пропускна здатність ванни 50 (21 метр (при оздоровчому плаванні) - 120 чоловік у зміну. у кожній з двох (жіночої і чоловічої) роздягалень розміщені 60 місць для перевдягання, 90 - двоярусних закритих шаф для зберігання одягу, 2 мийки для ніг, сушарки для волосся; санвузол з умивальником в шлюзі [2].

Висновки

Виявлено, що на об'ємно-планувальні рішення аквапарків впливають такі фактори:
- кількість одночасних відвідувачів;
- на яку вікову категорію населення розрахована будівля;
- наявність допоміжних приміщень;
- залежно від інженерного оснащення басейнів.

Слід зазначити, що більшість з перелічених чинників є універсальними для створення будь-якого типу сучасного громадського комплексу, нехтування ними призводить до втрати тих або інших якостей архітектурного організму, що безпосередньо залежать від формування аквапарків та їх об'ємно-планувальних вирішень.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Державні будівельні норми України: Будинки і споруди. Спортивні та фізкультурно-оздоровчі споруди. – ДБН В.2.2-13-2003.

2. Довідковий посібник: Проектування басейнів (до СНиП 2.08.02-89 *).

Олександра Вячеславівна Новікова **–** студент групи БМ-12б, факультет будівництва, теплоенергетики та газопостачання, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: kafano4ka@gmail.com;

Віктор Павлович Ковальський **–** науковий керівник, канд. техн. наук, доцент кафедри містобудування та архітектури, Вінницький національний технічний університет.

Oleksandra V. Novikova – Department of Building Heating and Gas Supply, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: kafano4ka@gmail.com;

Victor P. Kovalskiy – supervisor, Ph.D., Assistant Professor of urban planning and architecture, Vinnytsia National Technical University.